

fogden, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger ikke overstiger 300 Kr., og Genstanden for Eksekutionen derhos ikke er fast Ejendom. Til Brug under saadanne Forretninger leveres der Sognefogden en af Fogden autoriseret Bog, hvis Anskaffelse bekostes af vedkommende Kommunes Kasse.“

57 b) I 2det Stykke, Linie 1 og 5, indskydes efter „Fogden“: „(Sognefogden)“.

57 c) I samme Stykke, Linie 6, indskydes efter „Fogdebogen“: „“, henholdsvis den i 1ste Stykke nævnte Bog.“

Til § 494.

58) 2det Stykke affattes saaledes: „For saa vidt Eksekutionen foretages for Godtgørelse til Rekvirentens juridiske Raadgiver ved samme, fastsættes dennes Størrelse af Fogden under Hensyn til Sagens Beskaffenhed og Ulejligheden med Inddrivelsen, selv om ingen Indsigelse mod Størrelsen af det fordrede Beløb fremsættes, og uanset at der derom foreligger Overenskomst. Kan Eksekutionen i Medfør af § 509 foregaa, uden at der gives Møde for Rekvirenten, eller er saadant Møde kun nødvendiggjort ved, at der er æsket Udlæg i fast Ejendom, og Udlæg heri skønnes uforløst til Rekvirentens Fyldestgørelse, bliver der ikke at tillægge dennes juridiske Raadgiver under selve Forretningen noget Honorar, medmindre Fogden finder, at Rekvirenten i særlige Omstændigheder havde Opfordring til at lade møde. Herimod stridende Overenskomster ere ugyldige. Ved Eksekution af Forlig, i hvilke der er betinget Godtgørelse til Rekvirenten eller hans juridiske Raadgiver i Anledning af Skridt, som disse forud for Eksekutionen maatte have foretaget i det Øjemed at søge en Fordring inddriven, og Fogden finder, at den paagældende Bestemmelse er til Forurettelse for Rekvirentus, kan han, selv om ingen Indsigelse mod Størrelsen af den fordrede Godtgørelse fremføres, nedsætte den til et efter hans Skøn passende Beløb. Fogden maa i saa Fald forinden have givet Parterne, for saa vidt de ere mødte, Lejlighed til at udtale sig om Spørgsmaalet. Fogdens Kendelse i Henhold til Bestemmelserne i dette Stykke er Genstand for Kære“.

Til § 495.

59 a) I 1ste Stykke, Linie 2, indskydes efter „Fogden“: „(Sognefogden)“.

59 b) I 3die Stykke, Linie 1, udgaar Ordret: „umiddelbart“.

59 c) I samme Stykke indskydes efter 1ste Punktum:

„Foretages Forretningen af Sognefogden, bliver Beløbet af denne at aflevere til Fogden, der da foranstalter det videre fornødne“.

Til § 499.

60) I 2det Stykke, Linie 1, indsættes efter „Fogden“: „(Sognefogden)“.

Til § 508.

61) Ved Slutningen af 1ste Stykke tilføjes: „Skal Forretningen ske ved Sognefogden, udfærdiger Fogden en Ordre til denne, der kan tegnes paa Dommen eller Forliget og skal indeholde en nøjagtig Angivelse af det Beløb, derunder Renter og Omkostninger, jvf. § 494, for hvilket Udlæg vil være at foretage. Denne Ordre tilstilles ved Rekvirentens Foranstaltning Sognefogden, der derefter uden fornøden Henstand iværksætter Eksekutionen. Hvor ikke det modsatte er sagt eller følger af Sagens Natur, skulle de i §§ 508—24 om Fogden givne Regler finde tilsvarende Anvendelse paa Sognefogden“.

Til § 509.

62 a) I 1ste Stykke, Linie 1, indskydes efter „kan“: „i Reglen“, og der tilføjes ved Stykkets Slutning: „Saadant Møde er dog uforløst, naar Dommen eller Forliget lyder paa Betaling af en Pengesum, der, bortset fra de efter Sagens Begyndelse paaløbne Renter og Sagsomkostninger, ikke overstiger 300 Kr., og der ikke æskes Udlæg i fast Ejendom.“

62 b) Begyndelsen af 2det Stykke affattes saaledes: „Eksekutionsforretningen kan foregaa, selv om Domfældte“ o. s. v.

Til § 510.

63 a) I Linie 3—4 udgaa Ordrene: „efter Domhaverens nærmere Begæring“.

63 b) Som 2det Stykke tilføjes:

„Naar Rekvirenten i Henhold til § 509 ikke møder under Forretningen, skal Fogden være pligtig at modtage det fordrede eller Afdrag derpaa, naar saadant tilbydes, med samme Virkning, som om Betalingen var sket til Rekvirenten“.

Til § 511.

64 a) I Linie 1—2 udgaa Ordrene: „efter Domhaverens Begæring“.